A Liminal Connection

Lotte Louise de Jong
+31645738134
info@lottelouise.nl

i. synopsis

Liminal connections is een experimentele film van +- 15 minuten over de intieme relaties die online worden gecreëerd tussen webcam modellen en hun bezoekers. Verschillende modellen reflecteren op een luchtige, soms komische, toon de connecties die ze online aangaan met mensen. Deze heeft vaak, verrassend genoeg, weinig te maken met de seksuele behoefte van de bezoekers.

Liminal connections is een film over de eenzaamheid van onze hedendaagse samenleving en hoe deze eenzaamheid mensen drijft om online verbinding te zoeken.

De film zal in verschillende lagen een beeld schetsen van wat deze vorm van sekswerk uniek maakt. Het zijn van een webcam-model is veel meer dan alleen een seksuele rol vervullen voor een webcam. Webcam modellen verkennen de fascinerende liminale ruimte waar seksualiteit plaats vindt. Dit geeft hun interessante, grappige en nuttige inzichten over onze eigen seksualiteit en zoektocht naar connectie. Het is een film over seksuele behoeftes, het ontstaan van intieme connecties en intense vriendschappen alsmede een verhaal over hoe deze relaties plaatsvinden in een wereld die niet een fysieke werkelijkheid heeft en altijd speelt met de vraag wat 'echt' is. De film probeert het bestaande stigma's rondom sekswerk te doorbreken en in te zoomen op de emotionele investering die onlosmakelijk verbonden is met het werk...

foto gemaakt in Best Studios tijden research (feb 2019)

ii. introductie

Liminal connections is een experimentele film die inzicht geeft in de intieme relaties die webcam modellen online aangaan met hun bezoekers. In audio reflecteren de webcam-modellen door middel van anekdotes op de seksuele en persoonlijke relaties die ze online aangaan.

"They are frustrated, they have enough to fight about with their wives […]
Here they need a smile, they need a compliment. […]
They come here to feel appreciated, to feel good."
Interview with jessica (jan 2019)

Seks werk is sinds de komst van het internet radicaal veranderd. Plotseling, zonder dat je fysiek aanwezig hoeft te zijn, zonder ook maar je stoel te hoeven verlaten, kan je een verbinding maken met iemand aan de andere kant van de wereld (of naast de deur) voor seksueel genot. Op dit moment maakt de webcam industrie zo'n 2 miljard dollar op van de 5 miljard dollar die omgaat in de porno industrie[1].

Maar waarom prefereert men webcammen over traditionele vormen van pornografie? Een reden hiervoor zou kunnen zijn dat het, ondanks de talloze mogelijkheden, steeds lastiger is om in onze samenleving écht contact te maken met een ander. Webcamming speelt op deze behoefte in; ze bieden de 'girlfriend' experience aan online. Tegelijkertijd bestaan er nog steeds veel taboes rondom seksualiteit en zijn er veel mensen die niet open kunnen of willen spreken met hun partner(s) over waar ze behoefte aan hebben. Online vinden ze iemand waarmee ze deze behoefte kunnen bevredigen.

Webcammen creëert een nieuwe vorm van intimiteit. Het is geen traditioneel sekswerk, geen relatie, maar iets daartussenin[2].
De film is in drie hoofdstukken opgedeeld, typing, doing, being. Zwevend door een filmstudio komen we steeds dichter bij een geconstrueerde set van een slaapkamer die in het midden de ruimte is opgebouwd. De camera beweegt langzaam als een lichaamsloze entiteit door de ruimte. In de drie verschillende hoofdstukken komt deze ruimte steeds meer tot leven. In het begin vertelt het beeld een verhaal van een nagebootste werkelijkheid waarin alles een 'show' is.

foto gemaakt in Best Studios tijden research (feb 2019)

De ruimte waarin de film zich afspeelt is een visueel metafoor voor de opgevoerde werkelijkheid. Gedurende de film realiseer je dat ondanks dat de omgeving wellicht een nagebootste werkelijkheid is, de relaties die online gevormd waarbij voor zowel de bezoeker als het webcam model een werkelijke betekenis hebben.

1 The money generated by cam sites is hundreds of millions of dollars at least, and possibly upwards of $2 billion annually, according to industry insiders and analysts surveyed by Newsweek.
2 "They're defining a new kind of intimacy. It's not traditional sex work, not a relationship, but something in between." The Purchase of Intimacy, Viviana Zelizer (2005)

iii. motivatie

Al sinds jongs af aan heb ik een enorme fascinatie voor seksualiteit. De oorzaak hiervan ligt in de dualiteit van het onderwerp binnen onze maatschappij; een taboo dat over-gerepresenteerd wordt in mainstream media. Het internet heeft een grote rol gespeeld in de ontwikkeling van mijn fascinatie. Het heeft mijn idee van seks en seksualiteit op verschillende manier gevormd.

Bianca bij Best Studios (feb 2019) onderdeel van foroproject

Mijn interesse in de wereld van webcamming is begonnen bij de ontdekking van webcam-sites zoals chaturbate.com en myfreecams. com. Uit gesprekken met webcam modellen kwam naar voren dat het belangrijkste en meest veeleisende aspect van het werk de connectie is die zij aangaan met hun kijkers / klanten / fans. Deze connectie en de locatie waarin dit plaats vind, de front-space en back-space, is het onderwerp van mijn fotoproject.

Tijdens mijn research en bezoek aan een webcam studio in Roemenië werd ik geraakt door de luchtigheid en speelsheid waarmee de modellen omgaan met onderwerpen zoals seksualiteit en het emotionele werk (emotional labour) dat ze verrichten. In de interviews komt deze speelsheid en luchtigheid ook over.

Met de introductie van online sekswerk, in het specifiek de vorm die focust op een live-connectie, komt ook de mogelijkheid om op een nieuwe manier naar sekswerk te kijken. In traditionele feministische theorie en onderzoek wordt sekswerk, en in het specifiek prostitutie, gezien als inherent aan exploitatie. Dit vooral door de fysieke gevaren en kwetsbaarheid van het werk. Er is een neiging om alle vormen van sekswerk te zien als een synoniem voor prostitutie, maar hedendaagse vormen van sekswerk omvat veel verschillende vormen en activiteiten.

Het zien van webcam modellen als emotionele werkers (emotional workers) geeft ons een mogelijkheid om van het stigma rond seks werk af te komen en te luisteren naar de ervaringen van en een stem te geven aan de werkers zelf, en tegelijkertijd op ons hoede blijven voor kwesties met betrekking tot mogelijke exploitatie en andere negatieve aspecten van het werk.

De vrouwen die ik heb geïnterviewd in mijn research genieten van en zijn trots op hun vermogen om te luisteren naar en te praten met de mensen die hun online bezoeken.

Tijdens mijn research heb ik interviews gedaan met verschillende modellen. Het is ontzettend waardevol om de modellen te laten vertellen over hun eigen situatie, de luchtigheid waarmee ze dat doen reflecteert op hun positie binnen het werk dat ze verrichten.

Hoewel ook de, soms, donkere kant van het werk aan bod zal komen in de film, zal dit geen overheersende aanwezigheid hebben, dit omdat ik vind dat dit niet eerlijk zou zijn tegenover de webcam modellen, aangezien de vrouwen die ik heb gesproken hun werk niet als onaangenaam ervaren.

De film zal een poëtische benadering hebben. Visueel wil ik een tegengewicht bieden voor de overdreven alom aanwezige representatie van het vrouwelijke lichaam online (en in andere reguliere media). Door bewust niet te kiezen om de geïnterviewden in beeld te zien, zal de kijker worden uitgedaagd hun eigen fantasie te gebruiken, zonder te worden afgeleid door de fysieke werkelijkheid van de web-cam modellen.

Het visuele zal werken als metafoor, zich tussen performing reality en becoming reality positionerend. De beelden zullen geschoten worden in een film-set. In de film-set zal een webcam ruimte, in de vorm van een slaapkamer, worden nagebouwd. In deze set komen elementen naar voren uit 'echte' webcam ruimtes en objecten uit de verhalen van de modellen. Deze (persoonlijke) objecten spelen een rol in de verschillende gesprekken die de modellen voeren met hun bezoekers.

De intieme connecties ontstaan mede door de mogelijkheid van het communiceren via internet, een wereld die losstaat van de 'fysieke' wereld. Regelmatig zoeken de klanten méér dan een snelle aftrek-partij. Ze zoeken een persoon aan de andere kant van de webcam om contact mee te maken.
De film heeft ambieert inzicht te geven in de emotionele arbeid (emotional labour) die betrokken is bij web-cammen en zal proberen proberen webcamming buiten de traditionele gemarginaliseerde en stigmatiserende kaders te plaatsen omtrent seks werk.

iv. insteek

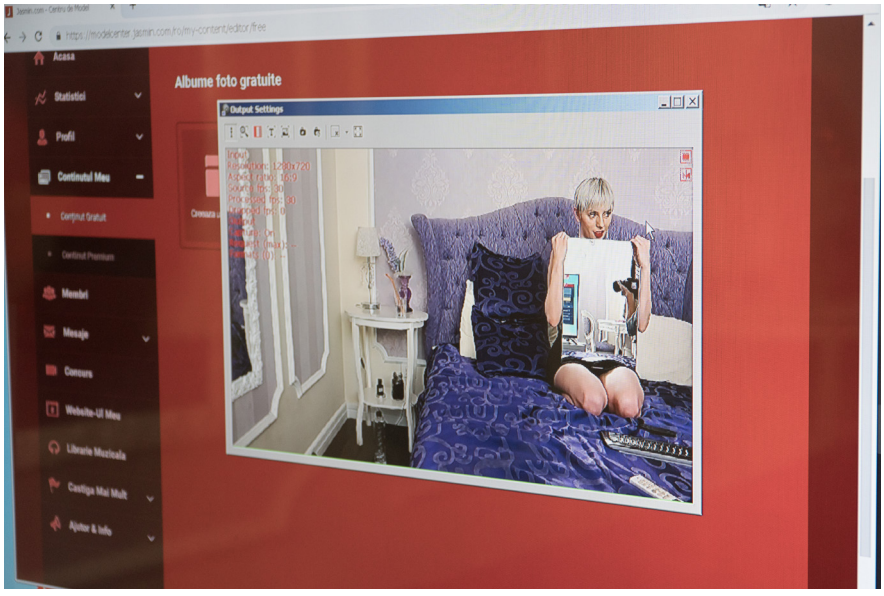

Avery in Best Studios tijden research (feb 2019)

In de webcam-studio die ik heb bezocht, viel het mij op dat de verschillende gebruikte webcam kamers ontzettend onpersoonlijk waren. Alles wat er in de kamer aanwezig was, was het decor. Ze straalden een leeg idee van rijkdom uit. De kamers waren een gecreëerde illusie als invulling van een verwachting. Tegelijkertijd werden er in deze 'onwerkelijke' kamers 'echte' connecties gemaakt in de digitale werkelijkheid. De kamers zijn letterlijk een leeg omhulsel. Zo waren de ramen in de ruimtes waren geen

daadwerkelijke ramen, slechts een lichtbak achter een gordijn. Ook waren de lampjes naast de bedden niet aangesloten omdat er alleen stopcontacten zaten aan één kant van de ruimte. De kamers voelde als een mix tussen een hotelkamer en een filmset, echter is wat er in de ruimtes gebeurt wel echt. Wat me zo fascineerde is dat deze ruimtes niet zouden bestaan zonder het internet.

In de film wil ik deze ruimtes nabouwen. Het feit dat ze fictief zijn laat de kijker nadenken voer wat werkelijkheid eigenlijk betekend in een wereld waar alles wordt gemedieerd door nulletjes en éénties. Tegelijkertijd speelt de film met het idee van front-space / back-space (Goffman 1959).

Als webcam bezoeker zie je de ruimtes en zijn performers altijd vanuit één standpunt, de nep-ramen zijn échte ramen als ze via de webcam gezien worden. In beeld wordt dit idee van werkelijkheid. Het contrast tussen de anekdotes en fictieve setting creëert ruimte om na te denken over waar deze connecties zich werkelijk afspelen; in een ruimte tussen de werkelijkheid en de fictieve, tussen het internet en de corporealiteit.

Anemarie bij Best Studios (feb 2019) onderdeel van fotoproject

v. de ruimtes

Visueel speelt de film zich af in een film-studio en zal zich langzaam bewegen door de gecreëerde slaapkamer set. Gedurende de verschillende hoofdstukken zal deze set steeds meer gaan aanvoelen als een ‘echte’ webcam ruimte.

Het narratief is opgedeeld in drie hoofdstukken; Typing, Doing, en Being. Deze termen heb ik geleend van de text Typing, Doing and Being: Sexuality on the Internet geschreven door Michael W. Ross (2005) die het op zijn beurt weer geleend heeft van Goffman (1963).

“The internet provides this space, previously unavailable, where a person can type without doing, or do without being. It can be both a fantasy, taken to the point of acting it through

with another person, or a behaviour that, through being virtual, is not actually done, and thus the person does not have to face the dissonance or stigma of actually being, or having a spoiled identity (Goffman 1963)"

Narratief bestaat de film uit zeven stemmen die verschillende anekdotes vertellen over de verschillende connecties die ze aangaan door het webcammen. De interviews zullen deels focussen op het verkopen van intimiteit alsmede hoe soms deze intimiteit soms langzaam overgaat in betekenisvolle verbindingen. We horen modellen praten over speciale klanten, connecties die soms bestaan uit elkaar jaren lang op een dagelijkse basis spreken. Veel van de vaste klanten veranderen in een 'echte' vriendschap, waarbij geen monetaire uitwisseling bij betrokken is, maar connecties die bestaan uit wederzijdse belangen en erkenning.

"After knowing the job better, I got to appreciate it. […] I met some nice people online. That showed me; it's not only a dirty job, a sexual job. It's also the opportunity, to make a friendship, to open your heart, to share a part of your life, to share your feelings, to share ideas."
Interview with Jessica (Jan 2019)

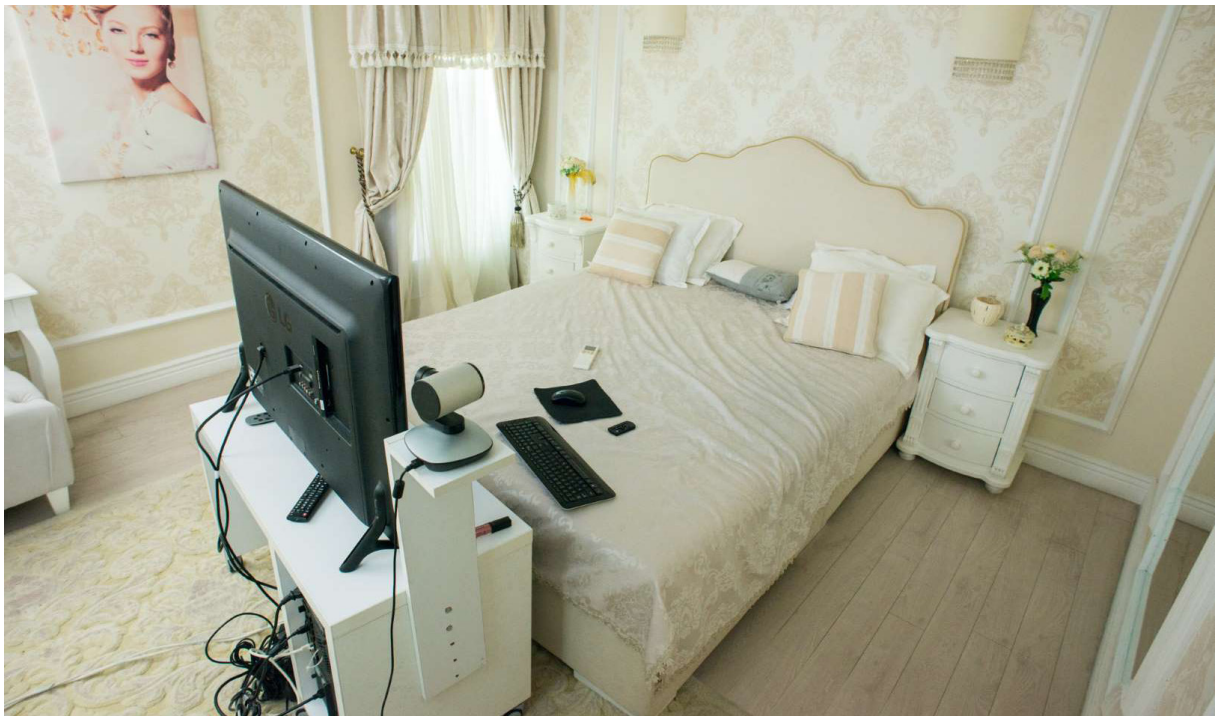

Best Studios (foto van Dijital Medya)

vi. de film

introductie

In slow motion zweeft de camera door een backstage ruimte van een film studio. In beeld zien we verschillende filmuitrustingen, lampen, statieven en kabels. Voor de film-set staan stoelen, alsof er een repetitie gaat beginnen of net is afgelopen. De set bestaat uit een nagebouwde luxe slaapkamer.

hoofdstuk I: typing

In de filmset zien we een slaapkamer. Tijdens de verschillende anekdotes die we horen komen we steeds dichterbij de kamer. Op een gegeven moment zien we niks van de set meer en wanen we ons in een echte slaapkamer. In de kamer staat een beeldscherm met

een webcam, op het bed ligt een toetsenbord en een muis. De ruimte lijkt op een luxe hotelkamer.

We beginnen de film met het meest voor de hand liggende onderwerp; seksualiteit. In 'typing' wordt besproken wat voor seksuele rol de modellen moeten vervullen.

Voorbeeld slaapkamer filmset

Het beeld snijdt naar een lege peep show ruimte. De camera neemt de positie in van de performer, het platform roteert langzaam om zijn as. In beeld zien we verschillende eenzijdige spiegels waardoor de 'viewers' kijken langzaam voorbij komen. Het bekeken worden maar ook het uitvoeren van de verschillende fantasieën van de klanten. Het beeld snijdt weer naar een lege slaapkamer.

"A costumer asked me to put cream on my hands. The whole the tube. Then make me act like I wash them but with all that cream on my hands.. And snap my fingers for 17 minutes. But after 3 minutes, I couldn't feel my fingers anymore. I did that for around 17 minutes with all that cream on my hands.. haha" Interview with Bianca feb 2019

Door de modellen te horen praten over hun verschillende conversaties, focussen we op wat klanten online zoeken op seksueel gebied. Soms zoeken ze iemand om een specifieke fantasie of fetish uit te voeren die ze niet kunnen uitvoeren met hun partner, soms is het omdat ze niemand hebben om hem mee uit te voeren. In de gesprekken horen we ook hoe moeilijk het soms is om om te gaan met deze, soms extreme, verzoeken. Waar liggen de grenzen?

"I had one member that loved to strangle himself. He was there and I watched the way he did that and I said "Okay I'm stopping here" that point when you know that person could strangle himself so bad that he can pass out in front of you, is not the way you want to do video chatting."
Interview with Anemarie 2019

Deze opgevoerde fantasieën worden vertaald in gedenderde 3d objecten die in beeld verschijnen. Deze objecten komen terug in de fantasieën van de bezoekers; hand-creme, hoge hakken, een stuk touw. Deze 3d objecteren verschijnen in computer vensters op beeld. Op dezelfde manier roterend als de peepshow.

Het hoofdstuk heeft een hele duidelijke onderliggende gedachte; de behoefte aan deze vorm van contact komt uit een onvermogen deze in het 'echte' leven te kunnen beoefenen. Het gaat over de seksuele behoefte van onze samenleving. Al snel heb je als kijker door dat de webcam modellen door hun manier van praten heel goed op de hoogte zijn van wat het uitvoeren van deze seksuele fantasieën betekent voor hun en de bezoeker. Door de reflectieve manier waarop de modellen praten over hun ervaringen krijgen ze een geëmancipeerde positie binnen het verhaal.

hoofdstuk II: doing

In het hoofdstuk 'doing' geven we aandacht aan waarom deze bezoekers online contact zoeken. Wat zijn de redenen achter de seksuele bevrediging. De bezoekers die de meiden spreken zijn vaak op zoek naar een praatje.
We begeven ons visueel nu in de slaapkamer set. Het 'werk' licht gaat uit en langzaam komt de set tot leven. De computer springt aan.

We horen stukken interview waarop de modellen reflecteren op hun klanten. Wat geeft webcammen zoveel meerwaarde? Veel van de (in dit geval) mannen komen online voor dat contact; om stoom af te blazen, advies te vragen, hun hart te luchten. Veel van hen hebben specifieke persoonlijke obstakels of specifieke verzoeken. Sommige van hen laten zichzelf niet zien om dat ze body-issues hebben. Ze nemen contact op met de modellen omdat ze het gevoel hebben dat het de enige manier is om in aanraking te komen met 'knappe' meiden. Andere hebben problemen met hun vrouw of vriendin en willen enkel advies.

In beeld verschijnen chat-berichten van klanten, die overeenkomen met de anekdotes die je hoort. Dan snijden we naar een shot van ramen waarachter licht brand van buiten. Als kijker stel je je voor dat de mannen die contact zoeken daar achter hun computer zitten.

"I think they come on these sites because they need human contact. You know some of them are shy in real life. Some of them are aware that they are never going to approach a girl that looks like that in real life..Because they are, i don't know, they are introverts, they might have anxieties. I want to clear one thing. They might be shy in real life.. It's different when they are paying. It's totally different. Some of them are rude. Some of them are there just to jerk off.. And they can do it all day long.. Haha.." Interview met Avery (feb 2019)

photo taken during research at Best Studios (feb 2019)

hoofdstuk III: being

In beeld zijn we weer in de kamer. Het is nu niet meer te herkennen als een set, maar voel aan als een echte ruimte. In de hoek staat een asbak met een smeulende sigaret. Op het nachtkastje staat een dampende kop thee. De lakens laten een afdruk zien van iemand die er net heeft gezeten.

Het hoofdstuk being gaat over wanneer "Typing and doing becomes being". In de interviews horen we wanneer de performance van een connectie, een échte connectie wordt. Ik heb met veel verschillende modellen gesproken over de 'vriendschap' die ze online creëren. Een vriendschap die in veel gevallen wederzijds is. Soms is geld niet eens meer ter sprake. Vaak komen de modellen online met de hoop dat één van hun vrienden ook online zal zijn. Sommige modellen spreken zelfs van liefde, soms ondanks dat ze misschien in het 'echte' leven een vriendje hebben. De vriendschappen bestaan uit het uitwisselen van interesses, gedachtes en emoties, over een langere periode en soms op dagelijkse basis. Voor de modellen is het dan ook lastig als één van hun vrienden plotseling verdwijnt. In het laatste deel van de film wordt dan ook duidelijk dat de emotionele investering die de modellen doen vaak hun eigen belangen overstijgt.

"I care about him and I really care about him and I text him like "Hey I'm online" on the mail from the site. I know when he doesn't have money, when he doesn't have money he can't come to me but he's still gives me messages because I'm his girlfriend online and he's telling me his issues, his weakness. I see this job like helping others to help me." Interview with Anemarie (feb 2019)

Langzaam zien we de camera uit de ruimte bewegen, maar in plaats van terug te keren naar een film studio, komen we uit in een persoonlijke ruimte. In de laatste beelden zullen we terugkeren naar beelden van ramen waarachter het licht brand.

Night Windows, Edward Hopper (1928)

Gedurende de film zul je de verschillende stemmen van de modellen gaan herkennen. Ze nemen je mee in hun reflectie op hun werk. Doordat je heel dichtbij komt realiseer je als kijker dat het individuen zijn waar je naar luistert, personen met een heel helder beeld van het werk dat ze doen en met een enorm vermogen tot reflectie. Als kijker moet je de film verlaten en snappen dat de sekswerkers zijn geen slachtoffer zijn van hun eigen situatie, maar heel duidelijk kiezen voor het werk dat ze doen.

vii. visuele elementen

De film is geconstrueerd uit verschillende elementen. Er zijn verschillende locaties; een film-set van een slaapkamer, beelden van ramen waarachter het licht aanstaat, een ruimte van een peepshow. De verscheidene beelden geven gevoel dat er geen “realiteit” is, alles wordt gemedieerd door verschillende ruimtes en kanalen. De verschillende omgevingen zullen fungeren als een metafoor voor de gespeelde realiteit.

Stills BRB (2018)

In de film zullen geen hoofdpersonen een rol spelen. In mijn eerdere film Brb (2018) heb ik ook gewerkt met het idee van lege ruimtes van webcam modellen, waarin de kijker zelf dingen kan projecteren. In chat teksten werden gesprekken gevoerd door de community over waar de webcam modellen zouden zijn. Het nemen van afstand tot het expliciet seksuele om zo ruimte te creëren voor reflectie is een terugkerende thematiek in mijn werk. Het is belangrijk dat het visuele vooral aandacht vestigt op het audio narratief, zo zullen de beelden trage bewegingen in zich hebben en de montage een langzaam tempo hebben.

filmset

Wat belangrijk is in de beelden van de nagebouwde webcam kamers is het spelen met het idee van werkelijkheid. In de narratieve laag bewegen we ons langzaam van het idee van het ‘spelen’ van de werkelijkheid in een online wereld naar het begrip dat de verbinding ook onderdeel worden van de fysieke werkelijkheid door de betekenisvolle connecties. Visueel moet dit vertaald worden in het feit dat we heel duidelijk op een ‘set’ beginnen. We komen steeds dichterbij en zien in het eerste deel alles wat ‘nep’ is aan de ruimte, de ramen die geen ramen zijn, fotolijstjes met nietszeggende beelden er in, de studio-lampen en kabels.

Video stills uit EARTHQUAKES, een installatie van Maya Watanabe voorbeeld van het frontstage / backstage idee

Gedurende de film begeven ons met de camera steeds meer ‘in’ de set, en zijn ons niet mer bewust van de back-stage van de ruimte. Langzaam komen er

ook fysieke objecten bij die in de interviews aangehaald worden, op deze manier informeert de digitale wereld de fysieke. Tegelijkertijd creëren we een idee van 'leven' door middel van elementen zoals een stomend kopje thee, een ventilator die aanstaat, een beweging in beeld van de webcam. Het zien van deze ruimte roept een beeld op van de modellen die de ruimte gebruiken, de webcam eindeloos glurend in de ruimte. Door het spelen met het idee van backstage en frontstage reflecteert het op zowel het idee van performance als de starende blik.

"There are a few periods when you have an empty site and nobody comes [private] and you have to be smiling and dancing and teasing and you have to stay in free chat and wait for someone who saves you. That's the hardest part." Interview met Isabel (feb 2019)

Een andere plek waar we zullen filmen is in een peep-show booth. Deze ruimtes zijn de voorloper van het werk als webcam-model. Een groot verschil is echter dat in peepshow ruimtes alleen gekeken kan worden. Meestal keken verschillende kleine ruimte uit op een podium in het midden, een soort reversed panopticum, voor een paar euro ging het scherm omhoog en kon je dan een x aantal seconden kijken naar de show die zich afspeelde in het midden. Voor het internet een opkomst maakte bestonden er veel van deze ruimtes. Door de mogelijkheid om nu alles door je digitale scherm te bekijken vanuit een je eigen luie stoel zijn ze langzaam in de vergetelheid geraakt. De laatste peepshow ging dicht in 2015.

foto door Peter Bracke

De ruimte staat symbool voor het idee van het voyeuristische aspect van werk. De seksuele performance. Door het beeld om te draaien en terug te kijken naar de ruimtes achter het glas, staat het ook een beeldrijm met de beelden van de ramen waar we vanaf buiten naar staren.

space

Het internet is een liminale ruimte, een ruimte die losstaat van de fysieke werkelijkheid, waar andere regels gelden, een wereld die wel bestaat maar niet tastbaar is. In de verschillende gesprekken komt het idee van een wereld die losstaat van de fysieke werkelijkheid ook heel erg naar voren; er wordt vaak gesproken van een andere realiteit, waar ander gedrag plaats vindt.

Deze ruimte wil ik in de film naar voren brengen door het gebruik van metaforische ruimtes zoals de blik naar ramen waar licht uit brand. Je staat buiten 'de plek' waar het plaatsvind. Een ander metafoor is de lucht, sinds de lucht niet vastzit aan een plek, representeert het ook het idee van spaces. Tegelijkertijd werkt het ook fijn om de narratieve structuur te breken en 'lucht' te geven aan het verhaal.

Op een meer letterlijke manier zullen ook digitale elementen een rol spelen in de esthetiek van de film. In chat-schermen die over het beeld verschijnen zullen delen van de gesprekken plaatsvinden die de modellen beschrijven. Door middel van het gebruik over het beeld zal dit ook de nadruk leggen op het feit dat je naar een scherm kijkt.

objecten

De film speelt zich af in het decor van geprojecteerde fantasieën. Fantasieën die soms in schril contrast staan met de botte, bijna banale werkelijkheid. In de gesprekken met de modellen spelen verschillende objecten een rol. Dit kunnen gefetisjiseerde objecten zijn, zoals sigaretten en hoge hakken, die vaak worden gebruikt bij het naspelen van fantasieën. Andere objecten hebben een betekenis in een speciale connectie of vriendschap.

3D rendered image of high-heels

"We met each-other in December. And in a few months we got to have a very strong connection. We are seeing each-other almost every day. We talked one time about coffee; he asked me how I drink my coffee. Then he told me he was in Indonesia, and he sent me pictures of machines for coffee. It was interesting. It's almost like in real.. I feel something." Interview met Ewana (Feb 2019)

In de film zullen de objecten die voor de geprojecteerde fantasie staan in 3d verschijnen, roterend in beeld zoals de camera roteert in de peepshow. In het laatste hoofdstuk waarin vriendschappen en liefde wordt besproken zullen de objecten een fysieke positie krijgen in de set.

viii. vorm

De film moet een constant gevoel van beweging hebben, alsof we door een ruimte zweven. De camera beweegt door de film als een lichaamsloze entiteit zonder dat er wordt geknipt in beeld. In de nagebouwde studio's zweeft hij door de ruimte. Af en toe zal de camera stilstaan bij een element of object in deze ruimte, maar altijd lichtelijk in beweging, als iets wat ademt. In de peepshow zijn staan we stil maar door de rotatie van het podium bewegen we langs de verschillende ramen die op het podium uitkijken. Ook in de beelden van de ramen waarachter licht brand zullen we aan traag aan voorbij gaan.

In kleur en gevoel zullen we 'show' element dat in het onderwerp van de film aanwezig is ook terugbrengen. Zo zullen we in de studio filmen met een klein diafragma. Ook hier zit een subtiele ontwikkeling in. Zo zullen de kleuren in het begin 'nepper' voelen dan later in de film.

In audio horen we de verschillende anekdotes van de vrouwen. Omdat we ze niet in beeld zien vertellen is het allereerst ontzettend belangrijk dat ze verstaanbaar zijn en de focus op de juiste momenten wordt verlegd naar de anekdotes. Tijdens de research zijn er sfeer geluid opnames gemaakt op de gangen van de webcam-studio, deze zullen in audio ook een rol krijgen.

De film begint in de studio en beweegt zich langzaam door de verschillende studio slaapkamers. De beelden worden versneden met beelden zoals de lucht en de nachtelijk observaties van ramen. Het tempo van de edit is traag, er wordt niet geknipt binnen de verschillende settings. Wel spelen de digitale elementen een rol, die soms op onverwachtse momenten op het beeld verschijnen.

In de komende weken wordt een audio montage gemaakt. Hierin zullen we de narratieve structuur vormgeven. Door deze edit zal de film ook geïnformeerd worden. Zo zou het kunnen dat wat we in beeld zien wordt beïnvloed door wat we horen en sommige elementen nog worden aangepast of toegevoegd.

Ook zal hieruit blijken of het nodig is om nog meer interviews af te nemen. Op dit moment zijn er 7 geïnterviewden.

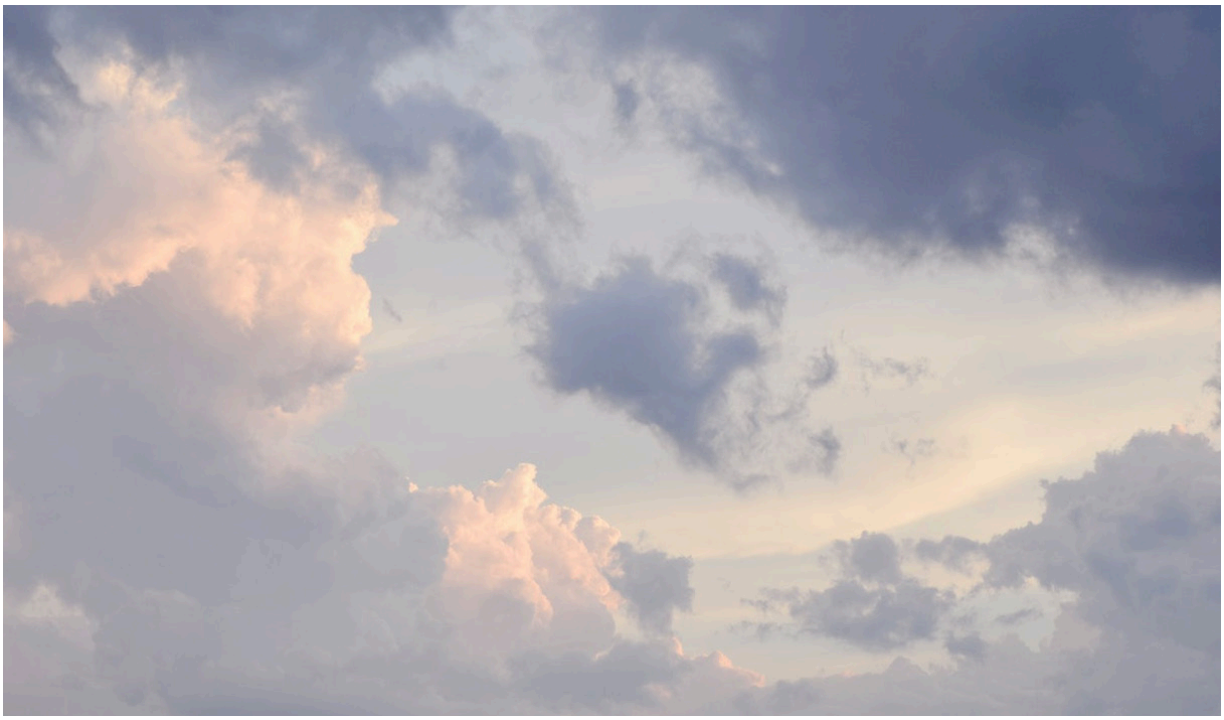

example as metaphor for space

ix. context

Met de introductie van online sex werk, vooral de vormen van werk die gericht zijn op een live verbinding, is er ook de mogelijkheid om sekswerk op een nieuwe manier te benaderen. In traditionele feministische theorie en onderzoek wordt sekswerk, en vooral prostitutie, altijd gezien als inherent aan uitbuiting. Dit vooral vanwege de fysieke kwetsbaarheid die daarmee gepaard gaat. Er is een tendens om sekswerk als een synoniem voor prostitutie te zien, hoewel hedendaagse vormen van sekswerk een hele reeks activiteiten en vormen van werk omvat.

Door webcam modellen als emotionele werkers (emotional workers) te zien, kunnen we ons losmaken van de stigmatisering van sekswerk, waarde hechten aan de ervaringen en agentschap te geven aan de betrokken werkers. Tegelijkertijd is het belangrijk ons bewust te zijn van aspecten zoals mogelijke uitbuiting van seks werkers en andere negatieve aspecten die ook aanwezig zijn in traditioneel sekswerk.

Het is een wijdverbreid misverstand dat vrouwen en mannen per definitie verhandeld en/of gedwongen worden om als sekswerker te werken, vooral wanneer ze zich in Oost Europa bevinden (Henry & Farvid 2017). Eén van de voornaamste redenen dat er zoveel webcam-studio's in Roemenië zijn, is vanwege de economische situatie, de vrije regels met betrekking to de industrie en het supersnelle internet. Webcam-modellen in Roemenië kunnen tot 10 keer het gemiddelde loon verdienen[3].

3 https://www.cnbc.com/2015/01/21/porns-new-capitals-romania-and-colombia.html

“Zoals onderzoekers hebben opgemerkt, is emotionele arbeid moeilijk, uitputtend en kan het leiden tot een verscheidenheid aan lichamelijke en geestelijke problemen.” (Henry & Farvid 2017) Het is van belang te erkennen dat dit niet specifiek is aan sekswerk - werk zoals counseling en verzorging bestaat ook uit clienten die profiteren van emotioneel werk (emotional labour). Webcam modellen dealen met veel problemen en zorgen die niet uniek zijn aan sekswerk.

Isabel bij Best Studios (feb 2019) onderdeel van fotoproject

In deze film wil ik de webcam performers een stem geven. De modellen waarmee ik heb gepraat dealen met een heleboel verschillende mensen die op hun beurt weer heel veel verschillende problemen en seksualiteiten hebben.

Ik wil benadrukken dat het belangrijk is om op dezelfde manier naar deze verhalen te luisteren als we zouden doen naar andere professies waar een beroep wordt gedaan op emoties. Op deze manier kunnen we de discussie openen omtrent (potentiele) emotionele schade en sekswerkers in staat stellen om te zorgen voor hun mentale gezondheid zonder deze vormen van arbeid te ontmoedigen, omdat ze zeer waardevol kunnen zijn voor de klanten die baat hebben bij de geboden emotionele en seksuele aandacht.

x. artist statement

Ik werk vanuit een mix van theoretisch en praktisch onderzoek naar het creëren van werk dat de implicaties onderzoekt van de intieme relatie die we hebben met technologie en de ‘online’ wereld.

Mijn werk als filmmaker en kunstenaar hangt nauw samen met identiteit en seksualiteit. Om specifiek te zijn; in mijn werk onderzoek ik hoe wij, als een samenleving, onze (seksuele) identiteit vormgeven door middel van verschillende gemedieerde plekken zoals het internet en hoe deze verschillende werelden elkaar informeren doormiddel. Ik werk met veel verschillende vormen van media en vind het hierin belangrijk dat de manier waarop ik verschillende media gebruik ook een reflectie is open het medium zelf.

In mijn recente projecten richt ik mij vooral op deze digitale ruimtes/plekken voor seksuele ontmoetingen, en hoe deze digitale ruimtes de fysieke werkelijkheid beïnvloeden en vice versa.

xi. extra

literatuurlijst

Waskul, Dennis. 2002 “The Naked Self: Being a body in Televideo Cybersex” Symbolic interaction
Waskul, Dennis. 2005. “Ekstasis and the Internet: Liminality and Computer-Mediated Communication.”
Henry, Madeline V. and Panteá Farvid. 2017. “Always hot, always live’: Computer-mediated sex work in the era of ‘camming”
Goffman, E. 1963. Stigma: Notes on the management of spoiled identity’s.
Bleakly, P. 2014. ‘500 tokens to go private’: Camgirls, cybersex and feminist entreneurship.
Jones, A. 2016. ‘I get paid to have orgasms’: Adult webcam models’ negotiation of pleasure and danger.

Interview excerpts [still transcribing]

“I have a member, he followed me from the old studio. He came and found me here. We are friends. He knows everything I’m doing and what my plans are, and everything started so silly. […] He told me funny story, and I gave him my opinion. He was very happy that I listened to him.” Interview with Avery (feb 2019)

“[…] He was like 15 years older then me, but he was nice and polite and romantic. […] He was jealous, he didn’t understand that it’s my job […] to compliment other people. Because, why do they come here? Because they are frustrated, they have enough to fight with their wives or have their own problems. Here they need here a smile, they need a compliment. […] They come here to feel appreciated, to feel good. But he didn’t understand that. He thought, maybe I’m not loyal to him. But loyalty is a hard word in the virtual space, almost impossible so to say. I mean, loyalty is in the hart, not in the words you share with the clients.”

“This other man, […] He was so romantic, he came to see me for 2 years almost all the time, on the same hour. Daily, just one day he couldn’t come. And he stayed for like half an hour. He sent me, everyday, two or three poems, that he wrote for me, haha. […] So this man, he didn’t even insist to meet me in real… I mean I think he was aware it was just the virtual stuff. He stayed anonymous. Not everyone shows themselves. I respect that. Maybe he wanted his identity to stay secret”

“They [clients that act like slaves] should learn to respect themselves, they shouldn’t be paying girls just to laugh of them […] I mean I would like to help them, I would like to teach them to accept themselves how they are and to appreciate themselves. […] I had one client, he was addicted to blackmail. He told me that he had lost two houses, his car, two jobs. Just because he paid some mistresses, very expensive girls, not me! He came to me just to cry and complain.“